

ע"פ 5737/14 - אחמד אבו שנב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 5737/14

לפני: כבוד המשנה לנשיא מ' נאור
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט מ' מזוז

המערער: אחמד אבו שנב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום
14.7.2014 ב-ת"פ 24868-12-13 שניתן על ידי כבוד
השופטת ת' שרון נתנאל

תאריך הישיבה: כ"ד בחשון התשע"ה (17.11.2014)

בשם המערער: עו"ד בריק פארס

בשם המשיבה: עו"ד חיים שוויצר

בשם שירות המבחן למבוגרים: גב' ברכה וייס

1. לא ראינו מקום לבקש תשובה מהמדינה בהליך זה.

2. המערער הורשע בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977), סיוע לשוד בנסיבות מחמירות (לפי סעיפים 30 ו-402(ב) לחוק העונשין), נהיגה ללא רשיון נהיגה (לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961) ונהיגה ללא פוליסת ביטוח (לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970). הוא נידון ל-20 חודשי מאסר בפועל, וכן לעונשי מאסר על תנאי, פסילה, פסילה על תנאי ופיצויים למתלוננים. לא ראינו יסוד בטענה שהדיון בגזר הדין לא היה ממצה דיו ואנו סבורים כי העונש הוא, למצער, עונש הולם.

לא מן המותר להזכיר כי המערער סרב במאסרו להשתלב בקבוצה טיפולית, ואף לכך יש לתת משקל. הפיצוי הכספי, שהוא מתון, לא שולם אף הוא. אין אנו רואים אפוא הצדקה להתערב בעונש.

3. בשולי הדברים: המערער לא הגיש בקשה להשתחרר בתום ריצוי שני שלישי ממאסרו, ולדברי בא כוחו הדבר נבע מאי מודעות מספקת לזכות. זכותו של המערער היא לפנות בבקשה גם בשלב זה.

4. הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ד בחשון התשע"ה (17.11.2014).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

המשנה לנשיא
